

עמ"ת 13121/02/23 - אחמד סלאימה (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 13121-02-23 סלאימה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 57830/2023

כבוד השופט אוהד גורדון	בפני
אחמד סלאימה (עציר) על-ידי ב"כ ע' יעקב וק' שניאור	העורר
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופט נ' נחשון) מהיום. בית המשפט, שדן בבקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים, הורה על הפנייתו לשירות המבחן לעריכת תסקיר, ועל מעצרו עד להחלטה אחרת.

העורר מבקש להשיג על החלטה זו. בעררו הפנה לפסיקה לפיה מעצר בעבירות תעבורה הוא חריג, טען שניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות פסילה עד לתום ההליכים ומעצר בית, הוסיף וטען שהוא בהליכים לקבלת רישיון, וציין שבניגוד לקביעת בית המשפט קמא אין לו מניעה רפואית לנהוג.

לאחר עיון ושקילה, לא אוכל להידרש לערר. זהו "ערר ביניים" - המוגש כנגד החלטה אשר דנה במתווה שאינו מסיים את הדיון בערכאה הדיונית. ההלכה הפסוקה קובעת לעניין זה, כי הגם שניתן להגיש ערר ממין זה, לבית המשפט שיקול דעת האם להידרש לו - לרבות שאלת קיום דיון בו. בנוסף נפסק, שככלל אין להידרש לערר ביניים, ויש לאפשר לערכאה הדיונית להשלים את מלאכתה. חריגים לכך ייתכנו במצבים שאינם שגרתיים, כמצבי טעות בולטת בהחלטה.

לדיון בנושא ראו בש"פ 6122/23 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.23), בש"פ 8645/22 מסאלמה נ' מדינת ישראל (21.12.22), בש"פ 8528/22 סיני נ' מדינת ישראל (19.12.22), בש"פ 8889/22 מהדי נ' מדינת ישראל (26.12.22), עמ"ת (י-ם) 52423-01-23 אברהמים נ' מדינת ישראל (23.1.23).

עניינו של העורר אינו מצדיק חריגה מכלל זה, והתערבות בהחלטה להותירו במעצר עד לקבלת תסקיר, שהיא "החלטת ביניים" מובהקת. היא מושתתת על קשיים של ממש העולים מהתנהלות העורר, לו מיוחסת נהיגה ברכב ללא רישיון או ביטוח, מבלי שהורשה לנהיגה מעולם.

זאת עשה, כנטען בבקשת המעצר, בפעם השישית, לאחר שבעבר כבר הורשע חמש פעמים בעבירות הקשורות בנהיגה,

הגם שמעולם לא קיבל רישיון לנהוג. כמובא שם הרשעותיו לא מתמצות בכך, וכוללות עבירות של נהיגה תחת השפעה, גרימה לתאונת דרכים בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נהיגה פוחזת ברכב ועוד. בגין אלה נדון בעבר למאסר קצר בפועל, למאסר בעבודות שירות, לעונשי פסילה וכן לעונשי מאסר ופסילה שהם ברי הפעלה בהליך הנוכחי.

עוד כמובא שם, בהליך קודם בו הורשע בצירוף של עבירות נהיגה ועבירות פליליות, ריצה העורר שנתיים במאסר, ובנוסף ריצה שנת מאסר בגין עבירות סמים. עוד הורשע בעבירות מתחומי האלימות והרכוש.

על רקע זה קבע בית המשפט קמא, כי הסיכון הנשקף לכאורה מן המשיב הוא רב, והדגיש את התוצאות הרת האסון שעלולות להיגרם מנהיגה ללא רישיון. אוסיף כי נכונות המשיב לשוב ולנהוג למרות ההרשעות והעונשים שנגזרו עליו בעבר, בפועל ועל תנאי, מציגים על פני הדברים גם קושי במתן אמון בו, הדרוש לשחרורו לחלופת מעצר. אלה השיקולים המרכזיים, ולא שאלת המניעה הרפואית אליה התייחס בית המשפט קמא כחלק מהחלטתו.

למרות כל אלה סבר בית המשפט קמא שאין לשלול בחינת חלופת מעצר, ומצא לעשות זאת באמצעות שירות המבחן, שצווה להגיש תסקיר עד 5.3.23. בנתוניו של העורר ונוכח הקשיים שנדונו לעיל, זו החלטה שאין בה טעות בולטת או הצדקה אחרת להתערבותה של ערכאת הערר בהחלטת ביניים.

לכן, לא אוכל להידרש לערר והוא נמחק.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.